

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy art. 3 ust. 1 i 2 oraz załącznika I A do dyrektywy Rady 91/271 z dnia 21 maja 1991 r., dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane zapewnić, by wszystkie aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000 zostały wyposażone, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., w systemy zbierania oraz by systemy te spełniały wymogi załącznika I A do tej dyrektywy. Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 3 oraz załącznikiem I B do tej dyrektywy Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane zapewnić również by wprowadzane do systemu zbierania ścieki komunalne ze wszystkich aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 15 000, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r., przed odprowadzeniem były poddawane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu oraz by zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych spełniały wymogi, jakim powinny odpowiadać zrzuty z oczyszczalni do wód, do których odprowadzane są ścieki.

Z uwagi na fakt, że funkcjonujący w Zjednoczonym Królestwie system zbierania łączy zbiór ścieków komunalnych oraz odprowadzanie wody deszczowej na obszarze Londynu, system ten winien być zaprojektowany w taki sposób, by zapewnić, że zbierana woda będzie gromadzona i przekazywana do oczyszczania zgodnie z wymogami dyrektywy. Zjednoczone Królestwo nie zapewniło, by systemy zbierania zostały zaprojektowane i wykonane w taki sposób, by zbierały ogół ścieków komunalnych wytwarzanych przez aglomeracje, które obsługują i przekazywały je do oczyszczania. Wydolność systemu zbierania musi być wystarczająca, by uwzględnić naturalne warunki klimatyczne i zmiany pór roku. Zjednoczone Królestwo naruszyło wymogi dyrektywy nie zapewniając odpowiednich systemów zbierania i urządzeń oczyszczania na obszarach Londynu i Whitburn, dopuszczając do przedostawania się nadmiaru nieczyszczonych ścieków do środowiska.

(¹) Dz.U. L 135, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 21 czerwca 2010 r. — Administración General del Estado przeciwko Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Sprawa C-303/10)

(2010/C 246/37)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Administración General del Estado

Strona pozwana: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

Pytania prejudycjalne

Czy wyrażenie „w dziedzinie transportu kolejną pasażerów i towarów” zawarte w art. 8 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 92/81/EWG (¹) z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych określające zakres zwolnienia podatkowego, jaki może być ustanawiany przez państwa członkowskie, należy interpretować ściśle, poprzez odwołanie się do jego literalnego brzmienia, czy też przeciwnie, powinno ono podlegać szerokiej wykładni, umożliwiającej zastosowanie zwolnienia także do paliwa wykorzystywanego przy przewozach torami kolejowymi urządzeń dla celów utrzymania w należytym stanie infrastruktury kolejowej?

(¹) Dz.U. L 316, s. 12

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-304/10)

(2010/C 246/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Wilderspin i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/82/WE Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zobowiązania przewoźników do przekazywania danych pasażerów (¹), a w każdym razie poprzez niezawiadomienie Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 wspomnianej dyrektywy;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.